

రఘు భాస్కర

(విశాఖపట్టంలో శ్రీ నాన్నగారి ప్రవచనము, 27-7-97)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

భగవాన్ స్వంధాశ్రమంలో ఉండగా ఒక పండితుడు హృదయ కుహరమద్దే అనిప్రాసి తరువాత ఏమి ప్రాయాలో తెలియక దానిని భగవాన్ ప్రక్కన పెట్టి ఆయన టొన్లోకి వెళ్ళారు. ఆయన తిలగివచ్చేసలకి భగవాన్ ఆ స్లోకాన్ని పూర్తిచేసి అక్కడ పెట్టారు. క్రిందమాత్రం ఆస్లోకాన్ని మొదలు పెట్టిన పండితుని పేరే పెట్టారు. అదేమిటి స్వామి అని ఆయన అంటే మొదలు పెట్టినది నీవేకదా అన్నారు భగవాన్.

“హృదయ కుహర మద్దే కేవలం బ్రహ్మమాత్రం
హృతహమహమితి సాక్షా దాత్తరూపేణ భాతి ।
హృదివిశ మనసా స్వం చిన్మతా మజ్జతావా
పవన చలన రోధా దాత్త నివృత్తభవత్వం ॥ ”

సమస్త మతముల సారము, వేదాంత సారము అంతా ఇందులో ఉంది.

ఈ సృష్టిలో జీవించే ప్రతి పదార్థానికి కూడా ఒక పూర్వజింశ్చ ఉంటుంది. దేహము ఏదైనా గత జన్మకు, ఈ జన్మకు కొంత అనుబంధం ఉంటుంది. లోకంలో మనకు అనేక వ్యత్యాసాలు కనిపిస్తూ ఉంటాయి. గత జన్మకు సంబంధించిన వాసనలు మన మనస్సులో ఉంటాయి. మనస్సుయొక్క ప్రభావం మనిషి మిాద పని చేస్తూ ఉంటుంది. ఆ ప్రభావాన్ని బట్టి మనిషి జీవిస్తూ ఉంటాడు. రంగులు వేరైనా, మతాలు వేరైనా, స్త్రీ అయినా, పురుషుడు అయినా పండితుడు అయినా పామరుడు అయినా ప్రతి జీవిలోను కూడ అందల హృదయాలలో ఒక సద్గుస్తువు ఉంది. అది తనంతట తానుగా ప్రకాశిస్తోంది. దానికి మరణం లేదు. మిాకు తెలిసినా అది ఉంది, మిాకు తెలియక పోయినా అది ఉంది. హృదయంలో ఉన్న సద్గుస్తువును తెలుసుకొన్నవాడికి నిర్వాణసుఖిం అందుతుంది అని బుద్ధుడు చెప్పాడు, మోక్ష సుఖం తెలుస్తుంది అని హిందువులు చెప్పారు, స్వర్గరాజ్యానికి అధిపతి అవుతాడు అని కీస్తు చెప్పాడు. ఒకోమతం ఒకో పేరుపెట్టింది గాని ఉన్నస్తితి ఒక్కటి. ఆ వస్తువును దర్శించిన వాడికి మనకు తేడా ఏమిటి అంటే ఆ వస్తువు అనుభవంలో ఉన్నవాడికి ఈ సృష్టి అంతాకూడా తన స్వరూపంగా కనబడుతూ ఉంటుంది. బేధ భావన ఉండదు. ఆ వస్తువు ఎవడికైతే అనుభవంలోనికి రాలేదో వాడు ప్రపంచాన్ని అంతా సెపరేటగా చూస్తాడు, జిన్నంగా చూస్తాడు, బేధ భావన వస్తుంది. ఆ బేధభావనలో నుండి అసూయ, భయం, కోపం, కామం అన్ని వస్తాయి. మానవుడు పతనమవ్వటానికి అన్ని చెడు లక్షణాలు వస్తాయి. ఆ బేధ భావనలో నుండి విడుదల పాందాలంటే నీ హృదయంలో ఉన్న చావులేని వస్తువు గులంచి తెలుసుకోవాలి. ఉన్న వస్తువు ఏదో ఒకటి నీ హృదయంలో ఉంది.

దాని గురించి అడ్డుయనంచేసి, దానిని అర్థం చేసుకొని, దానిని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొంటే నీవు ఒడ్డుకు వచ్చేస్తావు. దానికి నీ తెలివితేటలు ఒక్కటే చాలదు. ఈశ్వరానుగ్రహం అవసరం. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా ఈశ్వర సాక్షాత్కారము కలుగదు.

ప్రతి మనిషికి నేను అనే తలంపు ఉంది. ఆ నేను అనే తలంపు వచ్చాక ఇతర తలంపులు వస్తున్నాయి. నేను అనే తలంపు నీలోపలనుండి వస్తోంది. నేను అనే తలంపు నీలోపల ఎక్కడ ఉదయించి వస్తోందో దానినే హృదయం అని వేదం చెపుతోంది. నీకు తెలిసినా, తెలియక పోయినా నీ దేహం చనిపోయినా చావులేని వస్తువు ఒకటి నీ హృదయంలో ఉంది. ఇప్పుడు మనకు నేను అంటే దేహం దేహానికి అణుమాత్రం కూడా సంబంధం లేకుండా ఒక చావులేని వస్తువు నీ హృదయంలో ఉంది. దేహానికి అణుమాత్రం కూడా సంబంధం లేకుండా ఒక చావులేని వస్తువు నీ హృదయంలో ఉంది. నీవు ఏ వృత్తాలో ఉన్నప్పటికి నువ్వు ఎవరో నీవు తెలుసుకోవటానికి అటి ఎవరోకాదు. అటి నీవై ఉన్నావు. నీవు ఏ వృత్తాలో ఉన్నప్పటికి నువ్వు ఎవరో నీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం మానవద్దు. వేదాంతం అంటే చాలామందికి భయం వేస్తుంది. నీ ఆలోచనలో ఉన్న పొరపాట్ల నుండి, నీ అలవాట్లలో నున్న పొరపాట్ల నుండి నువ్వు విడుదల పొందాలి. వాటిలో నుండి ఎలా విడుదల పొందాలి అని వేదాంతం చెపుతుంది. మానవుడియొక్క స్వార్థం, కుయుక్కలు, కుతంత్తులు, కు చేప్పలు మనస్సుని హృదయాకారంగా ప్రయాణం చేయకుండా పట్టి ఉంచుతాయి. ఈ లోపములనుండి విడుదల చేయటానికి వేదాంతం ప్రయత్నం చేస్తోంది. వేదాంతం అంటే నీకు సంబంధంలేనిది అని అనుకోవద్దు. మనస్సు ఎప్పడైతే లోపాలనుండి, అలవాట్ల నుండి విడుదల పొందిందో తనింతట తానుగా అటి హృదయ గుహలో పడిపోతుంది.

పంచదార తియ్యగా ఉంటుండా, చేదుగా ఉంటుండా అని జిన్నలతరబడి చర్చ అనవసరం. పంచదార నోట్లో పోసుకుని చూసుకో నీకి తెలుస్తుంది. గురువు అనుగ్రహం నీకళ్ళకు కనబడకపోయినా, నీ చెవులకు వినబడక పోయినా అటి నీ అనుభవానికి అందుతుంది, ఆస్పందన హృదయానికి తెలుస్తుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న చైతన్యం నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పుడు దానికి సంబంధించిన సుఖం, శాంతి, ఆనందం నీకు సాంతం అవుతాయి. నీహృదయంలో ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవటానికి మూడు మార్గములు చెప్పారు. 1. విచారణా మార్గం. మనం నేను, వస్తువును తెలుసుకోవటానికి మూడు మార్గములు చెప్పారు. గాఢ నిద్రలో దాని పుట్టింటికి నేను అంటున్నాము. అటి నిజమైన నేను కాదు. అటి ఉదయంలేస్తుంది. గాఢ నిద్రలో ఈ నేను హృదయగుహలో ఎప్పడైతే పడిపోయిందో అక్కడ ఉన్న సుఖం, శాంతి మనకు తెలుస్తాయి. ఆ సుఖం ఎప్పటి వరకు ఉంటుంది ఉంటే ఉదయం ఈ నేను లేస్తుంది అక్కడ నుండి సైతాను గొడవలు అన్ని తిసుకొని వస్తుంది. నిజమైన నేను ఒకటిగా ఉంటుంది. అబద్ధమైన నేను అనేకంగా ఉంటుంది. ఒకటిలో నుండి భయం, కామం, దుఃఖం రాదు. ఇద్దరు ఉన్నచోటే అన్ని వస్తాయి. గాఢ నిత్తలో ఒకటిగా ఉన్నాము కాబట్టి ఆనందంగా ఉన్నాము. మెలుకువ ఉన్నచోటే అన్ని వస్తాయి. గాఢ నిత్తలో ఒకటిగా ఉన్నాము కాబట్టి ఆనందంగా ఉన్నాము. నిజమైన నేను నీకు దొరుకుతుంది. ఇప్పుడు మనం అబద్ధమైన నేను ఎటుగంతులు వేయమంటే అటు గంతులు వేస్తున్నాము. మనం స్వతంత్రులము కాదు. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజమైన నేను నీకు అనుభవంలోనికి వస్తే నీకు స్వాతంత్రుము వస్తుంది.

ఇప్పుడు నీవు భండంగా ఉన్నావు. అప్పుడు అభిందముగా ఉండవచ్చు. జననమరణముల నుండి విడుదల పొందవచ్చు. ఈ నేను గురించి విచారణ చేసి దానిని తొలగించుకొన్న నీ హృదయ గుహలో ఉన్న వస్తువు నీకు అందుతుంది. అబద్ధమైన నేను పోవటం వలన నీవు ఎవరో నీకు గుహలో ఉన్న వస్తువు నీకు అందుతుంది. అబద్ధమైన నేను పోవటం వలన నీవు ఎవరో నీకు తెలుస్తుంది. 2. ధాన్యం చేసి కూడా ఆవస్తవును తెలుసుకోవచ్చు. ధ్యానం చేయగా చేయగా నీ మనస్సులో ఉన్న దోషములు నశిస్తాయి. ధ్యానం చేయటం వలన నీ మనస్సులో ఉన్న అల్ఫాశం మనస్సులో నీమనస్సుకు తూకం వస్తుంది. అప్పుడు నీమనస్సు హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణించి పోయి నీమనస్సుకు తూకం వస్తుంది. 3. ప్రాణాయామం. భగవంతుడు నీకు రెండు శక్తులు ఇచ్చాడు. హృదయంలో ఐక్యమవుతుంది. ప్రాణాయామం. భగవంతుడు నీకు రెండింటికి ప్రాణం, మనస్సు, మనస్సుతో ఆలోచించుకొంటాము, ప్రాణశక్తి వలన పనులు చేస్తాము. ఈ రెండింటికి ప్రాణం, మనస్సు, మనస్సుతో ఆలోచించుకొంటాము, ప్రాణశక్తి వలన పనులు చేస్తాము. ఈ రెండింటికి లోపల నోర్సు ఒక్కటే ప్రాణాన్ని నిరోధించబడుతుంది. మనస్సుకు అంతర్ దృష్టి కలుగుతుంది. అంతర్ దృష్టి కలిగిన మనస్సు హృదయాభిముఖంగా ప్రయాణించి హృదయంలో ఐక్యమవుతుంది. నీకు నచ్చినమార్గంలో ప్రయాణం చేసి నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్య.

నీ హృదయంలో ఒక సత్కావస్తువు ఉంది. అది ఉండటంవలననే అది తెలియబడుతుంది కాని అది ఉండని చెప్పటానికి బుజువులు, సాక్ష్యాలు అక్కరలేదు. ఆ వస్తువుతోటి సాంగత్యం నీకు కుదిలితే బాహ్యంగా ఉన్న యోగులతోటి, మహర్షులతోటి సాంగత్యం నీకు అవసరంలేదు. అది అందలకి బాహ్యంగా ఉన్న యోగులతోటి, మహర్షులతోటి సాంగత్యం నీకు అవసరంలేదు. అది అందలకి సాధ్యంకాదు. ఈశ్వరానుగ్రం ఉన్నవాలకి, బాగా పుణ్యబలం ఉన్నపూర్ణికి, పూర్వజన్మలలో సత్కర్మ చేసినవాలకి లోపల ఉన్న సత్కావస్తువుతో అనుబంధం కుదురుతుంది. హృదయంలో ఉన్న సత్కావస్తువుతో కలిగిన ఉండటం అందలకి సాధ్యంకాదు. ఆసత్కావస్తువు ఎవలకయితే అనుభవంలో ఉందో వాలతో కలిగిన ఉండటం అందలకి సాధ్యంకాదు. ఆసత్కావస్తువు ఎలికయితే అనుభవంలో ఉందో వాలతో సహవాసం చేస్తే బ్రిహ్మసుభవం పొందటానికి నీకు ఏ అలవాట్లు అయితే అడ్డవస్తున్నాయో అవి పల్లెబడతాయి. వాలి వైబ్రేషన్స్ నీ మిాద పనిచేస్తాయి. నీకు తెలియకుండానే చెడు అలవాట్లు వేగం తగ్గుతుంది. మహాత్ముల సన్మిథిలో అవి ఎండిపోయి, రాలిపోతాయి. ఏ తలంపులు అయితే నిన్న తగ్గుతుంది. మహాత్ముల సహవాసం వలన నెమ్ముదిగా తగ్గుతాయి. నీకు తెలియకుండా, నీ బాధిస్తున్నాయో అవి మహాత్ముల సహవాసం వలన నెమ్ముదిగా తగ్గుతాయి. నీకు తెలియకుండా, నీ ప్రయత్నం లేకుండా మహాత్ముల సహవాసంవలన ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందుతావు. నీకు ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా వాలి ప్రభావం నీ మిాద పనిచేస్తుంది. నీవు కూడా అంతటివాడవు అయిపోతావు. హాలి కంపెనీకి ఇంత ప్రభావం ఉంది.

భూతికంగా అత్యంత సమాపంగా ఉండి మానసికంగా దూరంగా ఉండటం కంటే భూతికంగా దూరంగా ఉన్న మానసికంగా దగ్గరగా ఉండటం మంచిది. గురువుతో మానసిక అనుబంధం పెట్టుకోండి. గురువు అంటే దేహంకాదు. గురువు, చైతన్యం, ఈశ్వరుడు అంటే ఏమిటి అనే అవగాహన నీకు ఉంటే నీవు ఏ గ్రామంలో ఉన్న ఎక్కడ ఉన్న ఎలా ఉన్న నీవు సంతోషంగా ఉండవచ్చు. గురువు అనుగ్రహంలో పడినవాడు తలంచబడతాడు గాని పతనం అవ్యాప్తానికి అవకాశంలేదు. వాడిలో ఉన్న బలహీనతలు గురువుకు తెలుస్తూ ఉంటాయి. ఆ బలహీనతలనుండి బయటకు లాగివాడిని పవిత్రున్ని చేసి వాడికి మోత్క స్థితిని ఇచ్చేవరకూ గురువు వాడిని పెంటాడుతూనే ఉంటాడు. వాడు నిజమైన గురువు. హాలికంపెనీలో ఎంత స్తకి ఉంటుంది హాలి స్థలములలో కూడా అంతస్తకి

ఉంటుంది. ఎందుచేతనంటే అక్కడ ఎందరో మహాత్మలు తపస్సులు చేసి ఉంటారు. గురువును కేవలము దేహానికి పరిమితం చేయవద్దు. గురువు శరీరం పడిపోతే మనకు అనుగ్రహంరాదు అని అనుకోవద్దు. అనుగ్రహించేది దేహంకాదు. అనుగ్రహించేది ఒక్కటే అటి ఎప్పుడు ఉంటుంది. అది నిన్న అనుగ్రహాన్నంది. గురువు యొక్క దేహానికి కంఫర్ట్ చూసినప్పటికీ ఆ గురువు నిన్న అనుగ్రహించక పోయినా ఈశ్వరుడు నిన్న అనుగ్రహాన్తాడు.

నీకు వచ్చే కష్టాలు, నష్టాలు, నీవు అనుభవించే భోగాలు అన్ని అనశ్శం అని నేను చెప్పటంలేదు. నీ మనస్సు ఎంత నిజమో అవి అన్ని కూడా అంతే నిజం అంటున్నారు. పునర్జన్మకు కారణములు అన్ని నీ మనస్సులోనే ఉన్నాయి. మనస్సు అనేది నీ సాంత సమస్తాను నీవే పరిష్ఠారం చేసుకోవాలి. ఈమనస్సు అనే సమస్తాను పరిష్ఠారం చేసుకోకపోతే నీకు సుఖంలేదు, శాంతిలేదు, అనందంలేదు, స్వచ్ఛలేదు. మిఱందరు ఇక్కడ కూర్చోన్నారు అనుకోండి. గంటలతరబడి ఉపన్యాసం చెప్పాను అనుకోండి. దానివలన మిఱు మారుమనస్సురాలేదు అనుకోండి ఆ ఉపన్యాసముల వలన ప్రయోజనంలేదు. ఒక మహాగురువు, ఒక మహాజ్ఞాని సమక్షంలో కూర్చోన్నారు అనుకోండి. వాడు మాటలు ఏమీ చెప్పలేదు అనుకోండి. కాని వాడి అనుగ్రహం వలన మిఱు మారు మనస్సు తీసుకొని వచ్చాడు అనుకోండి. ఏ విషయములయితే నీ మనస్సును బాధపెడుతున్నాయో వాటిలో నుండి మిఱ మనస్సును విడుదల చేసాడు అనుకోండి. అది నిజమైన టీచింగ్, ఏకారణంవలన మిఱు దుఃఖం వస్తోందో ఆకారణములను ఎవడైతే తీసివేస్తున్నాడో వాడే నిజమైన గురువు. గురువు మాటలు చెప్పనక్కరలేదు, చూపు అక్కరలేదు. గురువు ఉండటం వలననే మిఱు తెలియకుండా మీ మనస్సు పవిత్రం అవుతుంది. మారుశుద్ధులు అవుతారు. శుద్ధులు కానివాలికి సిద్ధిరాదు. గురువు మౌనంగా ఉండటం వలన మనకు ఏమీ ఉపయోగపడటం లేదు అని అనుకోవద్దు. మౌనం మాటకంటే అత్యంత శక్తి వంతమైనది. అన్ని దీక్షలు మౌనం నుండే వస్తాయి. మౌనం అన్నింటికంటే ప్రధానమైనది.

మహిమలు కూడా మనస్సుకు సంబంధించినవే. మనస్సు లేనివాడికి మహిమలు ఏమిటి ?గాఢ నిద్రలో ఎవలకి మహిమల గొడవలేదు. జాగ్రదావస్థలోనే మహిమలు వస్తాయి. మనస్సు ఉన్నప్పుడే మహిమల గొడవ, మనస్సు లేనప్పుడు మహిమల గొడవలేదు. నీ మనస్సు ఎంత నిజమో ఈ మహిమలు కూడా అంతే నిజం. పరమసత్యానికి ఈ మహిమలకు ఎట్టి సంబంధంలేదు. నీ శరీరం ఎక్కడ ఉన్నది అనేది ప్రధానంకాదు. నీక్కేమం కోరేవాడు రష్యాలో ఉన్నవాడు నీ పారుగువాడితో సమానమే. భగవంతునితో మానసిక అనుబంధం ముఖ్యం. భగవంతుని నీమనస్సుతో స్తురించగా, స్తురించగా అది పవిత్రం అవుతుంది. నీ మనస్సుకు ఎప్పడైతే పవిత్రత వచ్చిందో, ఏకాగ్రత వచ్చిందో బ్రిహ్మం తనంతట తానుగా వచ్చి నిన్న వలస్తుంది. నువ్వు కంగారు పడవద్దు. అసహానంగా ఉండవద్దు. భాతికంగా గాని, ఆధ్యాత్మికంగా గాని అభివృద్ధిలోనికి రావాలంటే సహానం అవసరం. సహానంలేకుండా ఏది సాధించలేము. కేవలము నీ తెలివితేటల వలన అన్ని సాధించగలను ఇని అనుకోవద్దు. నీ తెలివితేటల వలన నీవు ఉడ్డలించబడవు. నీవు ప్రయత్నం చేయాలి. కాలం కలిసి రావాలి ఈశ్వరానుగ్రహం కలగాలి. ఇవి మూడు ఉంటినే నీవు ఒడ్డకు వస్తావు.